

[Arne Christiansen]

er det selvfølgelig tilfredsstillende, at der er afgivet en stærk stemmeforklaring. Men man kan godt komme ind i den overvejelse, hvor meget det er værd at undlade at stemme, når man derefter forklarer, at man egentlig havde til hensigt at gøre noget andet. Jeg havde hellere set, at man havde markeret det ved en klar stemmeafgivning, og henstiller det til overvejelse i fremtidige situationer.

Udenrigsministeren fremhævede den beherskede tone i debatten i dag. Jeg er enig i, at debatten har været præget af beherskelse, og en sådan beherskelse bør præge dansk udenrigspolitik, hvad enten den procederes herhjemme eller ude.

Ninn-Hansen (KF):

Det lykkedes virkelig udenrigsministeren gennem meget klare udtalelser at besvare de spørgsmål, som bl. a. jeg havde stillet, og jeg synes også, at det dermed lykkedes udenrigsministeren at sætte mange ting på plads.

Jeg skal ikke gentage alle de anliggender, hvorom vi på forhånd var enige, men takker for udtalelsen om menneskerettighederne og om Israel. Kun et par bemærkninger om det, der skilte os forud for denne diskussion. Udenrigsministeren sagde med al klarhed, at aftalen vedrørende diplomatisk forbindelse opretholdes fuldt ud og i ethvert omfang. Dermed er det også sagt, at på det tidspunkt, hvor de cubanske tropper kom til Angola, var der ikke en regering, som vi havde anerkendt eller kunne anerkende i henhold til den aftale, og det var altså en borgerkrigsdel-tager. Udenrigsministeren nævnte også i spørgsmålet om den nuværende tilstedeværelse af disse tropper, at Angolas regerings argumentation jo måtte være, at det var modstanden udefra, den skulle forhindre fik nogen virkning for dem. Jeg tror, det var vældig fornuftigt af udenrigsministeren i den forbindelse at tale om Angolas regerings argumentation og ikke, hvad en dansk minister kunne tænke i den forbindelse. Det er måske på dette punkt, et pressemøde har givet anledning til nogen misforståelse. Også bemærkningerne vedrørende hr. Kjeld Olesens udtalelser klarede ministeren ved med meget stor og fortræffelig behændighed at kunne henvise til, at ministeren for offentlige arbejder andetsteds havde sagt, at han har ønsket og ønsker en fredelig løsning. Dermed har

udenrigsministeren vel også angivet, hvad der er regeringens standpunkt i denne sag. Jeg går ud fra, at det også gælder handels-samkvemmet, hvor jeg henviser til de be-mærkninger, jeg gjorde herom tidligere på dagen.

Derfor skal jeg blot sige, at jeg med meget større glæde hører udenrigsministeren tale fra denne talerstol, end jeg hører udenrigs-ministerens sige noget i Brasilien eller andet-steds. Det skyldes ikke udelukkende, at når det er her i denne sal, så er jeg selv og andre i nærheden – det synes jeg kan være meget praktisk. Det skyldes, at vi på denne måde, synes jeg, også igennem ministerens sidste udtalelser har fået fastholdt det, der er hovedlinjerne i dansk politik, og hvorom vi er enige.

Jeg synes, der er noget rigtigt i, at vi igen-nem disse redegørelsesdebatter kan få korri-geret nogle misforståelser, og fordi det er mere begrænset debatter, end man ellers har haft om udenrigspolitik, kan vi få en kri-tik ført frem, få den besvaret og sat på plads, således at man står parat til at fortsætte en udenrigspolitik i den enighed, som både mi-nisteren og vi andre lægger megen vægt på. Dermed betragter jeg i hvert fald den sag, der gav anledning til denne debat, som af-sluttet.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Kun et par ganske enkelte bemærkninger. Jeg er nødt til, af hensyn til hvad der går videre fra dette hus, at sige, at som alle vil kunne se, når fortrykket kommer, var det en forkert gengivelse, hr. Jørgen Junior lagde til grund for sine bemærkninger om mine ud-talelser fra Brasilien. Der er ingen grund til at gå i enkeltheder, det var så åbenbart, men det vil altså tryksvæarten vise. Den øvrige del af hr. Jørgen Juniors indlæg bestod i at træk-ke de udtalelser tilbage, som jeg vendte mig imod.

Hr. Arne Christiansen rejste et problem, som alle, der har med FN at gøre, ved er et problem. Det er forholdet mellem afstemning-er og stemmeforklaringer. Der gives – og det tror jeg, at hr. Arne Christiansen vil være enig i – intet standardsvar, og der synes næ-sten ikke at være nogen målestok for vidden imellem afstemninger og stemmeforklaringer. Det er da nok noget, vi ved lejlighed skal